

Üstün Zekâlı Çocukların Hayallerindeki Şehir Tasarımları

*

City Imagination of Gifted Children

Hüseyin Mertol - Kuttusi Zorlu

Öz

Bu çalışma Samsun Bilim ve Sanat Merkezine (BİLSEM) devam eden 8-14 yaş grubundaki üstün zekâlı 50 öğrencinin hayallerindeki kente yönelik duygu ve düşünceleri, tasarımlar aracılığıyla belirlenmeye çalışılmıştır. İlk aşamada, araştırmaya katılan öğrencilerin hayallerindeki kenti aktarabilmeleri için maket malzemeleri temin edilmiştir. İkinci aşamada, öğrencilerin tasarladıkları kentleri anlatmaları istenmiştir. Son aşamada ise tasarlanan kent maketleri üzerinden değerlendirmeler yapılarak kent tasarımlarında çocuklarında görüşlerinin ortaya konulmasının gerekliliğine değinilmiştir. Sonuç olarak, çocukların toplumsal hayata ilişkin tüm unsurlarda görünür kılınması onların yaşadıkları mekânda söz sahibi olabilmelerinden geçmektedir. Günümüzde artık kentsel mekânlar, binalar, okul bahçeleri, açık yeşil alanlar, oyun alanları vs. gibi alanlarda mekânsal düzenlemeler yapılırken çocukların ilgi, beklenti ve ihtiyaçlarına cevap verebilecek uygulamalar önem kazanmıştır.

Anahtar kelimeler: Samsun, Kent, Üstün Zekâ, Kent Tasarımları

Abstract

This study aims to identify emotions and ideas of 50 gifted students whose ages are between 8 and 14 and who study at SAMSUN Science and Art Center for the city of their imaginations by designs. At the first stage, model materials were supplied for the students taking part in this study to convey the city of their imaginations. At the second stage, the students were requested to tell the cities which they had designed. At the last stage, some evaluations were carried out on design the city models and it was referred that children's opinions also should be considered into city designs. Consequently, to make children visible in all factors about social life is directly related to have a voice where they live. Nowadays applications that meet expectations and interests of children have become important while landscape are performed at urban spaces, buildings, school gardens, open green field, playgrounds etc.

Keywords: Samsun, City, The Gifted Child, City Design

Giriş

Zekâ ile ilgili en çok bilinen tanım Boring'in 1923 yılında yapmış olduğu tanımdır. Bu tanıma göre, "zekâ, zekâ testlerinin ölçtüğü şeydir". Boring yapmış olduğu bu dar tanım ile zekâ ile ilgili birçok şeyi aydınlatamasa da, bu alanla ilgilenen bilim adamlarını, zekânın gerçekten ne olduğunu araştırmaya sevk etmiştir (Sternberg, 2003).

Zekâ ile ilgili araştırmalarda zekâ dar bir boyutta ele alınırken, yeni araştırmalar zekâyı geniş bir boyutta ele almıştır. Gardner, Çoklu Zekâ Kuramı ile geleneksel zekâ anlayışında var olan, insanın doğduğu andaki zekâyaya sahip olduğu ve bu zekânın ne kadarının kullanabileceğini bilemeyeceği, ancak test sonuçları ile ne kadar zeki olduğunun belirlenebileceği fikrine meydan okumuştur. Gardner'a göre (1985) zekâ, "bir kişinin bir veya birden fazla kültürde değer bulan bir ürün ortaya koyabilme veya günlük ya da mesleki hayatında karşılaştığı bir problemi etkin ve verimli bir şekilde çözebilme yeteneği"dir.

Üstün zekâlı çocuk kimdir sorusu yukarıdaki tanımlardan sonra karşımıza çıkan diğer bir tanımı beraberinde getirmektedir. Aslında her çocuğun yaşlarından daha iyi olduğu bir yanı vardır. Kimisi konuşmada, kimisi yazmada, bir diğeri resim yapma ya da şarkı söylemede yaşlarından daha iyidir. Çocukların bir kısmı ise akranları çeşitli işler başarırken hâlâ temel bazı beceriler kazanmada büyük güçlüklerle karşı karşıyadırlar. Normal okul sistemi içinde çocuklar genellikle üç düzeyin paraleli olan öğrenme kümelerine ayrılabilirler. Bunlar aşağıdaki gibidir:

1. Ortalama öğrenme gücü olanlar,
2. Ortalama üstü öğrenme gücü olanlar,
3. Ortalama altı öğrenme gücü olanlar, (Ataman, 1998).

Ataman (2003)'e göre üstün zekâlı çocuklar akranlarına kıyasla öğrenme hızları çok yüksek olduğu için bilgiye açtır. Yaşadıkları çevre ve dünya hakkında hiç durmaksızın bilgi edinmeye çalışırlar. Bazıları her şey hakkında bilgiyi öğrenmek isterken bazıları da bir çekirge gibi bir konudan diğerine ya da bir ilgi alanından diğerine atlayabilirler.

Üstün zekâlı çocukların her toplumda belirli bir oranda var oldukları bilinmektedir. Dolayısıyla her toplumda varlığı bilinen bu potansiyelin eğitilebilir hale getirilmesi, o toplum için stratejik bir mahiyet arz etmektedir (Bilgili, 2000).

Üstün zekâlı çocukların optimal düzeyde yetenek, ilgi ve kapasitelerini geliştirebilmeleri için öğretmen ve ailelerin onları çok iyi anlaması ve olumlu bir şekilde yönlendirmesi için birlikte oynayabilecekleri oyun veya etkinliklere gereksinimi vardır. Bu etkinlikler, kitaplar, nesnelere, insanlar veya televizyonda izledikleri programlardan yola çıkarak aralarındaki benzerlikler, farklılıklar, çeşitli şekilde gruplayabilme, farklı oyuncaklar sunma, nesnelere insanları ve karakterlerin özelliklerini değiştirme, hayal güçlerini kullanarak yeni şeyler ortaya koyma, resim, müzik ve sanat dallarını tanıtmaya v.b. nitelikte olmalıdır. Ancak bu çocukların eğitiminde her şeyden önemlisi öncelikle öğretmen ve ailelerin hayal güçlerini ve yaratıcılıklarını kullanmaları büyük önem taşımaktadır (Dağlıoğlu, 2004).

İnsanlar içinde buldukları çevreleri, fiziksel ve sosyal etkileri doğrultusunda algılamakta ve elde ettikleri bilgiler aracılığıyla zihinlerinde bu çevrelerin temsillerini oluşturmaktadır. Temsiller yoluyla içinde bulunulan ortamlar anlam kazanmakta, tanıdık kılınmakta ve bu sayede de bu ortamlar diğerlerinden ayırt edilmektedir. Mekânsal algı bir insanın avcı, bir izci ya da rehber gibi görsel ve uzaysal dünyayı doğru bir şekilde algılaması veya bir dekoratör, bir mimar ya da bir ressam gibi dış dünyadan edindiği izlenimler üzerine değişik şekiller uygulama kapasitesidir (Şaban, 2000). Olağanüstü uzamsal yeteneğe sahip çocuklar, karmaşık satranç oyunları oynarken, ayrıntılı lego yapıları oluştururken, çizimlere mükemmel odaklanırken, istekli bir şekilde bulmaca çözerken gözlemlenebilir. Bu çocuklar grafik hafızaya sahiptirler ve küçük görsel değişiklikleri ayırt edebilirler. Mimarlarda, grafikerlerde, desinatörlerde, endüstriyel tasarımcılarda, ressam ve heykeltıraşlarda bu yeteneği gözlemlemek olasıdır (Smutny, 2000).

Çocukluk döneminin diğer yaş dönemlerinden farklı gelişim evreleri, buna bağlı gereksinimleri vardır ve birey, temel kazanımlarını bu dönemde edinmektedir. Bu nedenle, çocuklar için tasarlanan fiziksel çevrelerde bu dönemin

gelişim özellikleri ve gereksinimleri dikkate alınmalıdır (Çukur ve Delice, 2011).

Bu çalışma kapsamında, üstün zekâlı çocukların kentsel mekânlarına ait mekân algısı saptanarak; ilgili alan yazın bulguları ışığında kentsel mekânlarda çocuklara uygun mekân tasarımı üzerine öneriler sunulmuştur. Üstün zekâlı çocuklarla çalışılmasının başlıca nedeni diğer yaşlılarına göre uzamsal yeteneklerinin daha ileri olmasıdır.

Alan yazında, yapılan araştırmalar çocukların en çok resim yaparken eğlendiklerini ve araştırmacı ile daha yakın bir iletişim kurduklarını, bununla beraber herhangi bir baskı yaşamadan araştırma sürecine katıldıklarını göstermiştir (Barraza, 1999; Dove, Everett ve Preece, 1999). Çocuklar genellikle kendi zihin dünyası ile dış dünya arasındaki bağı resim yoluyla kurmaktadır. Resim, çocuğun kendi duygu ve düşüncelerinin bir ürünü olduğu için özellikle çocuğu tanımak için çok önemlidir. Çünkü çocuk sözle ifade edemediği birçok kavramı resim yoluyla anlatabilir. Başka bir deyişle resim yapma çocuğa kendisini ifade etme olanağı sunar (Çakır İlhan, 1995). Çünkü resimler yalnızca bir ânı ve durumu anlatmakla kalmaz, bazen bir hikâyeyi anlatıp, görselleşmesini sağlar (Minkoff ve Riley, 2011).

Çukur ve Delice (2011) "Erken çocukluk döneminde görsel algı gelişimine uygun mekân tasarımı" adlı çalışmalarında çocukların değişen gereksinimlerini karşılayacak, çok yönlü gelişimini çeşitli uyarıcılarla destekleyecek, görsel algı gelişimine uygun mekânların tasarlanması gerekliliği üzerinde durmuşlardır. Çakırer Özservet (2013) "Tasarımda insan odağını kaybetmemek için kentli çocuklar ve resmettiklerine bakmak" adlı çalışmasında 2007 yılında TOKİ tarafından ülke çapında yapılan "Benim evim, benim şehrim" temalı ilköğretim okulları resim yarışması kitapçığı ve içerisindeki 89 resmi ele alarak çocukların nasıl kentlerde yaşama isteklerinin olduğunu saptamıştır.

Bu çalışmada da disiplinler arası bir yaklaşım benimsenmekle birlikte, temelde mekânsal algı ve resim sanatı alanını ilgilendiren bir alanda coğrafyacı olarak değerlendirmelerde bulunulmuştur. Bu nedenle insan davranışlarının temelinde yaşadığı çevrenin doğal ve karşılıklı bir etkisi varsa, insan-

çevre ilişkileri konusuna odaklanmış bir bilim olan coğrafya için de “mekânsal algı” şüphesiz ki temel araştırma konusudur (Özgüç Tümertekin, 2000) Çünkü coğrafya bilimi insan ve mekân etkileşiminin bir sonucudur. Ayrıca yaşanılan kentin, insanın mekânsal algısı üzerine etkisi ve etkileşimi kaçınılmazdır. Bu tür çalışmalar aracılığıyla bir yandan kentsel tasarıma, diğer taraftan da uygulamalı beşeri coğrafyaya katkılar sağlanabilmektedir.

Yöntem

Bu çalışmada Samsun'daki üstün zekâli öğrencilerin hayallerindeki kente yönelik duygu ve düşünceleri, tasarımlar aracılığıyla belirlenmeye çalışılmıştır. Örneklem olarak BiLSEM'de devam eden 50 öğrencinin gruplar halinde çalışmasıyla gerçekleşen uygulama sonucunda 5 farklı kentsel mekân tasarımı ortaya çıkmıştır. Öğrenciler hayallerindeki şehre yönelik 5 farklı tasarım çıkarılmışlardır. Üretilen bu mekân tasarımları incelenerek üstün zekâli çocukların hayallerindeki kentsel mekânların özellikleri ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Araştırmanın analiz kısmında ise yorumlayıcı içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemde tasarımlar hakkında öğrencilerin görüşleri ve düşünceleri alınarak, araştırmacılar tarafından bu düşünce ve görüşlerin yorumu yapılmıştır. İçerik analizi görsel, yazınsal, sözlü vb. materyaller sayesinde insanın inanç, değer, tutum ve düşüncelerini dolaylı yoldan ortaya çıkarmayı amaçlar (Balcı, 2009; Fraenkel ve Wallen, 2009). Bu analiz ile birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları düzenlemek mümkündür (Yıldırım ve Şimşek, 2008). Elde edilen veriler kodlanarak kategorilendirilmiştir. Son olarak çalışmanın amacına uygun olarak yorumlanmıştır.

Bulgular

Çalışma kapsamında katılımcıların geliştirdikleri kentsel mekân tasarımları öğrencilerin görüş ve düşünceleri çerçevesinde yorumlanarak irdelen-

miştir. Oluşturulan tasarımlar ve aşamaları fotoğraflanarak ilgili alanyazın üzerinden yorumlanmıştır. Katılımcıların hayallerindeki kentsel mekân tasarımları 5 gruptan oluşan toplam 50 öğrenci ile tasarlanmış, her bir gruptan tasarımlarına isim vermeleri istenmiştir (bkz. Tablo 1).

Tablo 1: Katılımcı Öğrenci Sayıları ve Tasarımların İsmi

Grup İsmi	Öğrenci Sayısı	Tasarımın İsmi
1.Grup	10kişi	Benekli Binalar Kenti
2.Grup	10 kişi	Parlayan Yıldızlar Kenti
3.Grup	10 kişi	Tatil Kenti
4.Grup	10 kişi	Büyüyen Binalı Kent
5.Grup	10 kişi	Çevreci Kent

Fotoğraf 1: Çocukların Hayallerindeki Tasarım -1.Grup

Gruptaki öğrencilerin söylemleri “Hayalimizdeki şehirde arabalar yeşil alanlardan geçmemeli. Binalar daha renkli olmalı benekli, kalp şeklinde camlar neden olmasın? Bu tasarıma benekli şehir ismini verdik. Çünkü daha renkli ve şekilli şehirler istiyoruz.” şeklinde özetlenebilir. Gruptaki öğrencilerin görüşleri doğrultusunda yaşanan mekânlarda ve kentlerde daha renkli ve farklı şekilde tasarımlar yapılması mümkün olabilir.

Fotoğraf 2: Çocukların Hayallerindeki Tasarım-2. Grup

Gruptaki öğrencilerin görüşleri şu şekildedir; "Gökteki yıldızları yansıtan binalar tasarladık. Bir de öyle büyük tahterevalli yapalım dedik ki gölün diğer tarafından çocuklar karşıyı görebilsinler. Binalara geceleri yıldızların yansıması tarzında bir aydınlık verilmesi gece binaların daha güzel görünmesini sağlayacaktır." Gruptaki öğrencilerin görüşleri doğrultusunda hayallerimizi yansıtan ve içinde duygusallık olan binaların ve kentlerin tasarımı çalışmaya katılan öğrencilerin ilgisini çekmekle birlikte, bu tarz uygulamalar şehir ve mekânlara bakış açımızı değiştirebilmektedir.

Fotoğraf 3: Çocukların Hayallerindeki Tasarım _ 3. Grup

Tasarımlarına "Tatil Kenti" ismini veren 3. gruptaki öğrenciler "Hayalimizdeki şehir tatil şehri burada kimse iş yapmayacak herkes denize girecek güneşlenecek ve eğlenecek. Sürekli bahar ve yaz olacak kış ve sonbaharın olmadığı şehir istiyoruz. Etrafımızda bahçeli ve tek katlı evler olmalı yeşil ve mavinin bulunduğu bir tatil şehri bizim tasarımıımız..." şeklinde düşünmektedir. Adında da anlaşılabilceği gibi, bu kenti tasarımında öğrencilerin daha çok tatili ve eğlenmeyi tercih ettikleri görülmektedir. Zorlu bir eğitim sistemi hareketli kent yaşamının öğrencileri bu tasarıma doğru yönlendirdiği görüşü ağır basmaktadır.

Fotoğraf 4: Çocukların Hayallerindeki Tasarım _4. Grup

4. Gruptaki öğrenciler; "Biz zamanla büyüyen binalar tasarladık. Öyle binalar ki zamanla büyüsün... Büyüme için kurallar olsun. Ağaç dikmek... Çevreyi korumak... Havayı kirletmemek..." gibi düşüncelere sahiptir. Bu grupta yer alan öğrenciler, kentlerdeki yüksek binaların sayısının nüfus artışıyla birlikte yükseldiği ve arttığı, kentsel alanlarındaki müsait alanlarındaki azalmanın, daha yüksek binalar yapılmasına yol açtığını belirtmişlerdir.

Fotoğraf 5: Çocukların Hayallerindeki Tasarım 5. Grup

Son grup yaptıkları tasarımla ilgili görüşlerini “ Çevreyi kirletmeyen ulaşım araçlarının olduğu şehir tasarımı planladık. Bunun içinde elektrik enerjisi ve rüzgâr gücünden faydalanarak çalışan araçların olduğu şehirlerin olması gerektiği görüşüne vardık ...” şeklinde belirtmişlerdir. Bu tasarım grubunda yer alan öğrenciler dünyanın hızla kirletilmesine, ekosistemin bozulmasına karşı koymak için bundan sonra inşa edilecek kentlerin akıllı ve çevre dostu özelliklere göre inşa edilmesine dikkat çekmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler

Yaşadığımız çevreye ilişkin sorunları, üstün zekâlı çocukların bakış açısından irdelenip, saptadığı sorunları, eleştirileri ve önerilerini tasarım yoluyla ifade edilmesinin sağlandığı bu çalışmada, kentsel sorunlara karşı çocuk duyarlılığının önemi vurgulanmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin görüşleri doğrultusunda mekân tasarımlarında farklılıklar ve çevreye duyarlılığın önemi vurgulanmıştır. Benekli kent tasarlayan grupta, alışlagelmiş kalıpların ve şekillerin yıkılması gereken yaratıcı bir tutum karşımıza çıkarken, gökteki yıldızları yansıtan tasarımda ise çocukların hayal gücünün genişliği karşımıza çıkmaktadır.

Tatil kenti tasarlayan 3. grup ise şehir merkezindeki gürültüden koşuşturmadan uzak rahat bir mekânda yaşamın önemini vurgulamışlardır. Büyüyen kent tasarımı ise, sınırsız bir büyümenin ortaya çıkardığı tehditlere dikkat çekmeyi amaçlayan bir tasarımdır. Siteler ve yüksek binalar yerine mahalle kültürünün olduğu yerde yetişen çocuklar daha çok iletişim kurma şansına sahiptirler. Aynı zamanda kentsel mekânda görsel öğeler ve çocuğun çeşitli duyularını (işitme, koklama, dokunma) kullanabileceği düzenlemelerle pekiştirilerek çocuğun mekân deneyimi zenginleştirilmelidir. Çevreci şehrin önemine dikkat çeken son tasarım ise, daha az yayılan, yenilenebilir kaynaklara yönelen, daha az tüketen ve daha az kirliliğe yol açan, sürdürülebilir şehirlerin gerekliliğini vurgulamaktadır.

Mekân tasarımlarında bir diğer unsur da her bir çocuğa göre değişen **faktörlerle** ilgilidir. Çocuğun estetik değerlerinin oluşması bakımından mekân önemli bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Örneğin, renklerin bir arada uyum içerisinde kullanımı, çocuğun kendini tanıması, birey olması ve kişiliğinin oluşmasında önemli bir adım olarak görülmektedir.

Mekânın insan ile olan ilişkisi güçlendikçe çocuğun mekânla ve çevresindeki bireylerle iletişimi artmaktadır. Bu sayede çocuk çevresiyle sürekli iletişim içerisinde olacak ve yaşadığı yere ve şehirsal mekânlarına, doğaya sevgiyle yaklaşırken, çevreye duyarlı olmayı da öğrenecektir.

Kaynakça

- Ataman, A. (1998). Üstün Zekâlı Çocuklara Ana-Babaları ve Öğretmenleri Nasıl Yardımcı Olabilir?, *A.Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt: 15, Sayı: 1, Ankara: Eğitim Fakültesi Yayınları.
- Ataman, A. (2003). *Özel Gereksinimli Çocuklar Ve Özel Eğitime Giriş*, Ankara: Gündüz Yayıncılık.
- Bilgili, A.E.(2000). Üstün Yetenekli Çocukların Eğitimi Sorunu, Sosyal Sorumluluk Yaklaşımı, *Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, Cilt 3,Sayı 4,374-382.
- Balcı, A. (2009). *Sosyal Bilimlerde Araştırma; Yöntem; Teknik ve İlkeler* (7. Basım). Ankara: Pegem Akademi.
- Barraza, L. (1999). Children's drawing about the enviroment. *Enviromental Education Research* 5(1), 49-66.
- Çakır İlhan, A.Ç. (1995). Okulöncesi eğitim programlarında resim dersinin yeri. *Anadolu Sanat*. Sayı 4, 57-65.
- Çukur, D., Delice, E. (2011). Erken çocukluk döneminde görsel algı gelişimine yönelik uygun mekân ve tasarımı. *Aile ve Toplum Dergisi*,12 (7), Sayı:24, 25-37.
- Dağlıoğlu, H. E. (2004).Okul Öncesi Çağdaki Üstün Yetenekli Çocukların Eğitimi, Yer aldığı eser A. Kulaksızoğlu, A. E. Bilgili, ve M. R. Şirin, *Üstün Yetenekli Çocuklar Bildiriler Kitabı*. İstanbul:Çocuk Vakfı Yayınları
- Dove, J.E, Everett, L. A., Preece, F.W. (1999). Exploring a hydrological concept throught children's drawing. *International Journal of Science Education*, 21(5),485-497.
- Fraenkel, J. R., Wallen, N. E. (2009). *How to design and evalute research in education* (7th ed.). Boston: McGraw- Hill Higher Education.
- Gardner, H. (1985). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligence*. Second Edition. London: Fontana Pres.
- Minkoff, Y., Riley, J.(2011). Perspectives of time-use: Exploring the use of drawings, interviews and rating- scales with children aged 6-7 years. *Journal of Occupational Science*,18(4), 306-321.
- Özgüç, N., Tümertekin, E. (2000). Beşeri Coğrafya (İnsan, Kültür, Mekân). İstanbul: Çantay Kitabevi.
- Smutny, J. F. (2000). *Teaching Young Gifted Children in The Regular Classroom*. Eric Clearinghouse On Disabilities And Gifted Education Reston VA.
- Sternberg, R.J. (2003). *Wisdom, Intelligence and Creativity Synthesized*. New York: Cambridge University Press
- Şaban, A. (2000). *Öğrenme-Öğretme Süreci: Yeni Teori ve Yaklaşımlar*, Ankara: Nobel, Yay Dağ.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2008). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri* (6.Basım). Ankara: Seçkin

Dr. Hüseyin Mertol: 1980 yılı Samsun doğumlu olan MERTOL, 19 Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Bölümü'nden 2002 yılında mezun olmuş. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği alanında yüksek lisansını 2009, 19 Mayıs Üniversitesi Fiziki Coğrafya Alanında yüksek lisansını 2011 tamamlamıştır. TÜBİTAK Doktora tez araştırma bursu 2014 yılında New York St. John's University'de doktora araştırması yapan MERTOL, 2014 yılında Atatürk Üniversitesi'nden doktora derecesini almıştır. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Yakın Doğu Üniversitesi, Eğitim ve Öğretim Programları Anabilim Dalı, Atatürk Eğitim Fakültesi'nde görev yapmaktadır. **E-posta:** husomero@yahoo.com.

Arş. Gör. Kuttusi Zorlu: 1988 yılı Aksaray Doğumlu olan ZORLU, 19 Mayıs Üniversitesi Coğrafya Bölümü'nde 2010 yılında mezun olmuştur. Aynı üniversitede Beşeri ve Ekonomik Coğrafya alanında yüksek lisansını tamamlamıştır. Halen Beşeri ve Ekonomik Coğrafya doktora öğrencisi olan ZORLU, 19 Mayıs Üniversitesi Coğrafya Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır. Uzmanlık Alanları: Turizm Coğrafyası, Ekoturizm, Kırsal Turizm, Şehir Coğrafyası, Yavaş Şehirler. **E-posta:** kuttusizorlu@gmail.com.